
Szakmai, tudományos és oktatási tevékenység méltatása

Prugberger Tamás 1937. március 29.-én született Szombathelyen. Egyetemi tanulmányait 1955 és 1958 között végezte a Pécsi Janus Pannonius Tudományegyetem Állam és Jogtudományi Karán, ahol 1959 júniusában „summa cum laude” minősítéssel szerzett doktori címet. Disszertációját „A bűnözés elleni küzdelem generál- és speciálpreventív eszközei” címmel készítette, mellyel egyetemi pályadíjat is nyert. 1960 óta rendszeresen publikál, kezdetben (1960 és 1964 között) főként büntetőjogi, családjogi és munkajogi témájú tanulmányokat készített, melyek többek között például a Vasi Szemle, a Magyar Jog, a Jogi Tájékoztató, illetve az annak helyébe lépő Jog és Társadalom című folyóiratokban jelentek meg. A későbbiekben (1964 és 1970 között) a Jogtudományi Közlöny és a Döntőbíráskodás című folyóiratokban, továbbá a Kelet Vas megyei mezőgazdasági termelőségvetkezetek Sárvári Területi Szövetsége (TESZÖV) és a TIT Jogi Szakosztálya által kiadott tanulmánykötetben, valamint önálló kiadványokban is publikált.

Az ügyvédi-jogtanácsosi vizsga letételével párhuzamosan szövetkezeti jogtanácsosi munkakörbe került, ami egyfajta fordulópontot jelentett életében, hiszen érdeklődése inntől kezdve egyre inkább a mezőgazdasági és a szövetkezeti jog, valamint az ezek kapcsán felmerülő polgári jogi kérdések felé terelődött. 1969 és 1973 között levelező aspiráns a Gödöllői Agrártudományi Egyetem Jogi Tanszékén. Ezen időszakban főként értekezése témaköréből (a szövetkezetek és a tagok szerződéses kapcsolatai) publikált, melyből három pályamunkája is jutalomban részesült. A Magyar Jogász Szövetségnek a Közalkalmazottak Szakszervezetével közösen meghirdetett országos pályázatán két alkalommal is helyezést ért el. 1970-ben a tagok háztáji gazdaságával kapcsolatban kötött szövetkezeti megállapodások tárgykörében írt dolgozatával II. díjat, míg 1971-ben „A szövetkezeti tagok munkamegállapodásai” című dolgozatával I. díjat szerzett. 1972-ben az MTA Pécsi Akadémiai Bizottságának I. díját nyerte el „A szövetkezet és a tagjai között létesülő belső szerződések” című pályamunkájával.

1972-ben került félállásban a Pécsi Tudományegyetem Állam- és Jogtudományi karára egyetemi adjunktusként, mellyel párhuzamosan főállású vezető jogtanácsosi pozíciót töltött be az Állami biztosító Baranya megyei Igazgatóságán egészen 1974-ig, amikor is főállású egyetemi adjunktus lett. Két évig az Állam- és Jogelméleti Tanszéken, majd ezt követően 1976-ig a Mezőgazdasági Jogi Tanszéken oktatott. 1974-ben védte meg kandidátusi értekezését, melynek címe „Tagsági megállapodások a szövetkezetekben”, és amely 1979-ben könyv formájában is megjelent.

1976 és 1989 között dolgozott az Szövetkezeti Kutató Intézetben tudományos

tanácsadói munkakörben. Ez időszakban írta meg akadémiai doktori értekezését „Belső vagyoni és vállalkozási jellegű jogviszonyok az önkormányzati jellegű vállalatoknál” címmel, amelyet 1990-ben védett meg sikeresen.

1993 nyári szemeszterében a Trieri Egyetem Európai Munkajogi és Munkaügyi Intézetében volt vendégprofesszor. Ebben az időszakban következett be egy újabb fordulópontra szakmai érdeklődésében, ettől kezdve ugyanis figyelme egyre inkább a magyar és az európai munka-, valamint agrárjog, a gazdaságirányítás-közigazgatás joga, valamint a környezetvédelem és a gazdasági társaságok joga irányába terelődött, melyek ettől kezdve fő kutatási területét képezik. E témakörökben azóta számos publikációja született. Ezek közül monografikus műve az 1992-ben megjelent „Összehasonlító munkajog”, amelynek 1994-ben egy lényegesen továbbfejlesztett változata is megjelent „Magyar és európai munkajog” címmel. Továbbá e témakörben született monográfiái köréből szintén fontos kiemelni az 1995-ös megjelenésű „Magyar és európai munka- és közszolgálati jog” című munkáját, illetőleg a 2000-ban készült „Európai és magyar összehasonlító munka- és közszolgálati jog” című könyvet, amelynek átdolgozott kiadása 2014-ben jelent meg. 2013-ban „Magyar munka- és közszolgálati reform nyugat-európai kitekintéssel” címmel jelent meg önálló szakkönyve.

1995-től a Rudolf von Jhering MTA-ME kutatóközpont vezetője a Miskolci Egyetemen. Rendszeresen nyert el OTKA, TEMPUS, és FKFP valamint a német és a magyar közös akadémiai kutatásokat a DFG-MTA kutatói közreműködés keretében. Tudományos aktivitását jelzi, hogy közel 500 tudományos közlemény szerzője illetőleg társszerzője. Tudományos eredményeit számos konferencia/nemzetközi konferencia előadás keretében tárja a tudományos közvélemény elé.

1989-ben kapott meghívást a Miskolci Egyetem Állam- és Jogtudományi Karára. Kezdetben egyetemi docensként, 1990 őszétől pedig egyetemi tanárként vesz részt a Kar oktatási, kutatási tevékenységében és több évtizeden keresztül, 2002-ig a Miskolci Egyetem Állam- és Jogtudományi Kar Civilisztikai Tudományok Intézete keretei között működő Agrár- és Munkajogi Tanszék vezetője. Ezzel párhuzamosan, 1995 és 2002 között a Debreceni Egyetem Közgazdaságtudományi Kar Gazdasági Jogi Tanszékét is vezette. 2007-től a Miskolci Egyetem Állam- és Jogtudományi professor emeritusa.

A Miskolci Egyetem Deák Ferenc Állam- és Jogtudományi Doktori Iskola tisztségese. Meghirdetett témája „A munka- és szervezeten belüli vállalkozási viszonyok magyarországi jogi rendezésének problémái az ipari és mezőgazdasági termelés, valamint a kereskedelem területén az európai jogfejlődés tükrében”. 2016-ig a Miskolci Egyetem Doktori Tanácsának aktív tagja volt. A Debreceni Egyetem Marton Géza Állam- és Jogtudományi Doktori Iskola témakiírója „A munkaviszony főbb tartalmi elemeinek (munka-, és pihenőidő, munkaviszony módosítás/módosulás) hazai és tagállami szabályozása az EU-jog fényében” valamint „Az érdekegyeztetés és a munkavállalói részvétel (participáció) az üzemi vezetésben” címmel. Tudományos elismertségét, segítőkészségét, hallgatóbarát jellemét fémjelzi, hogy több mint 50 doktorandusz témavezetője volt, akik közül számos doktorandusza szerzett tudományos fokozatot. Oktatói munkájának elismeréseként 2005-ben Mester tanári kitüntetést kapott.

Számos hazai, illetve nemzetközi tudományos és szakmai szervezeti tagsággal rendelkezik. Az MTA Miskolci Területi Bizottság (MAB) Állam- és Jogtudományi Szakbizottságának elnöke. Többek között tagja a CEDR Magyar Agrárjogi Egyesületnek, a Societas Scientiarum Savariensis társaságnak, Magyar Munkajogi Társaságnak, a Környezeti Management és Jog Egyesületnek (EMLA), valamint tiszteletbeli tagja a Vajdasági Magyar Tudományos és Művészeti Akadémiának.

Pályafutása során több egyetemi, országos és nemzetközi elismerésben részesült. 1992-ben a Művelődési és Közoktatási Miniszter részéről megkapta a „Magyar Felsőoktatásért” emlékplakettet. 2009-ben a Comité Européen de Droit Rural (C.E.D.R) nemzetközi agrárjogi szervezettől bronz fokozatú kitüntetésben részesült, az agrárjog területén végzett nemzetközi tudományos és tudományszervezői tevékenységéért.

2016. március 15.-én Magyarország köztársasági elnöke a jogtudományok, főként a munkajog és a szövetkezeti jog területén kiemelkedő, nemzetközi szinten is nagyra becsült tudományos életműve, valamint műhelyteremtő egyetemi oktatói munkája elismeréseként a Magyar Érdemrend középkeresztje (polgári tagozata) kitüntetést adományozta számára. Még ugyanebben az évben Miskolc Város napja alkalmából május 11.-én vehette át a Hermann Ottó Tudományos díjat, melyet tudományos és oktatói munkája elismeréseként kapott.